

Bruxelles, 28. rujna 2018.
(OR. en)

12564/18

Međuinstitucijski predmeti:
2017/0251(CNS)
2017/0249(NLE)
2017/0248(CNS)

FISC 380
ECOFIN 849

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	Vijeće
Br. dok. Kom.:	12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final 12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final 12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final
Predmet:	– Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost i uvođenja konačnog sustava za oporezivanje trgovine među državama članicama – Prijedlog provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu određenih izuzeća za transakcije unutar Zajednice – Prijedlog uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu ovjerenog poreznog obveznika = opći pristup

I. UVOD

1. U skladu s Komunikacijom Komisije od 7. travnja 2016. o akcijskom planu o PDV-u, „Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka” (akcijski plan o PDV-u)¹ Komisija je 4. listopada 2017. objavila sljedeća tri zakonodavna prijedloga:

¹ COM (2016) 148 final. Također vidjeti:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i. Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ („Direktiva o PDV-u”) u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost i uvođenja konačnog sustava za oporezivanje trgovine među državama članicama²,
 - ii. Prijedlog provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu određenih izuzeća za transakcije unutar Zajednice³ i
 - iii. Prijedlog uredbe Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u pogledu ovjerenog poreznog obveznika.⁴
2. U tim trima zakonodavnim prijedlozima, koji su objavljeni slijedom zaključaka Vijeća od 8. studenoga 2016. o poboljšanjima trenutačnih pravila EU-a o PDV-u za prekogranične transakcije, sadržana su sljedeća kratkoročna poboljšanja (tzv. „brza rješenja”) sadašnjeg sustava:
- i. pojednostavnjenje i usklađivanje pravila u pogledu aranžmana za premještanje dobara,
 - ii. PDV identifikacijski broj kupca postaje materijalni uvjet za primjenu izuzeća u odnosu na isporuku robe unutar Zajednice,
 - iii. pojednostavnjenje lančanih transakcija s ciljem povećanja pravne sigurnosti i
 - iv. usklađivanje i pojednostavnjenje pravila kojima se dokazuje prijevoz robe unutar Zajednice u svrhu primjene izuzeća od PDV-a.

Komisija je predložila da se pojednostavnjenja iz navedenih točaka i., iii. i iv. primjenjuju samo kada je riječ o ovjerenim poreznim obveznicima (nov pojam utvrđen u prijedlogu Komisije).

² Dok. 12882/17.

³ Dok. 12881/17.

⁴ Dok. 12880/17 (kasnije izmijenjen zakonodavnim prijedlogom navedenim u dok. 14893/17, uključivanjem odredaba o „ovjerenom poreznom obvezniku” u taj novi prijedlog radi izmjene Uredbe br. 904/2010).

3. Vijeće je u točki 7. svojih zaključaka od 8. studenoga 2016. napomenulo da bi se „svim zakonodavnim inicijativama u tim područjima trebalo baviti u okviru rada na konačnom sustavu PDV-a i da bi se u prvom zakonodavnom koraku trebale prema potrebi postupno uvoditi, te se njima ne bi trebalo sprečavati Komisiju da se drži očekivanog vremenskog roka za rad u tom području”.⁵
4. Stoga je, uz dodatak „brzih rješenja” u vezi sa sadašnjim pravilima, u tim zakonodavnim prijedlozima Komisija dodatno razvila ideju postupnog uvođenja konačnog sustava: predložene su takozvane „okosnice” konačnog sustava (vidjeti čl. 402. zakonodavnog prijedloga o izmjeni Direktive o PDV-u) u okviru kojih bi se prekogranične isporuke oporezivale u državi članici odredišta te bi u pravilu odgovornost bila na isporučitelju.
5. Člankom 402. Direktive o PDV-u koja je trenutačno na snazi predviđa se da će se sadašnji privremeni sustav PDV-a zamijeniti konačnim odredbama utemeljenima na načelu oporezivanja isporuka robe ili usluga u državi članici podrijetla. U osnovi bi se novim tekstom tog članka, koji je predložila Komisija, privremeni sustav PDV-a primjenjiv na trgovinu među državama članicama zamijenio konačnim odredbama utemeljenima na načelu oporezivanja isporuka robe ili usluga u državi članici odredišta.
6. Europski gospodarski i socijalni odbor dao je svoja mišljenja 14. ožujka 2018.⁶ i 3. svibnja 2018.⁷ Čeka se mišljenje Europskog parlamenta o međuinstitucijskom predmetu 2017/0251(CNS), a mišljenje o međuinstitucijskom predmetu 2017/0248(CNS) Parlament je dao 3. srpnja 2018.

⁵ Dok. 14256/16 FISC 190 ECOFIN 1023.

⁶ SL C 237, 6.7.2018., str. 40.

⁷ SL C 283, 10.8.2018., str. 35.

II. TRENUTAČNO STANJE

7. Tijekom pregovora o dokumentu „brza rješenja za PDV” države članice smatrale su primjerenim i potrebnim da se o odredbama tih prijedloga Komisije koji se odnose na ovjerenog poreznog obveznika raspravi u kontekstu zakonodavnih prijedloga o tehničkim pojedinostima konačnog sustava PDV-a, koje je Komisija podnijela 25. svibnja 2018. Kako bi se omogućio rani napredak i riješila bitna pitanja u području PDV-a, stoga je bilo primjereno i potrebno nastaviti s radom na temeljnim elementima prijedlogâ Komisije o „brzim rješenjima” u vezi s PDV-om, uz napomenu da će u okviru zakonodavnih prijedloga o pojedinostima konačnog sustava PDV-a biti potrebna daljnja rasprava o preostalim dijelovima prijedlogâ koji se odnose na ovjerenog poreznog obveznika.
8. Što se tiče izmjena članka 402. Direktive o PDV-u koje je Komisija predložila, nakon sastanka Odbora stalnih predstavnika 14. lipnja 2018.⁸ i 20. lipnja 2018.⁹ sve delegacije, kao i Komisija, mogle su u duhu kompromisa postići dogovor o uklanjanju izmjena članka 402. Direktive o PDV-u iz kompromisnog teksta. Te rasprave održat će se u kontekstu zakonodavnih prijedloga o pojedinostima konačnog sustava PDV-a. Važno je napomenuti da je u točki 24. svojih zaključaka od 25. svibnja 2016. o akcijskom planu Komisije o PDV-u iz 2016. Vijeće među ostalim ponovilo „da bi načelo ,oporezivanja isporuka robe i usluga u državi članici porijekla’, kako je predviđeno člankom 402. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, trebalo zamijeniti načelom ,oporezivanja u državi članici odredišta’ za konačni sustav PDV-a za transakcije između poduzeća, kako je navedeno u zaključcima Vijeća od 15. svibnja 2012.”¹⁰

⁸ Dok. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁹ Dok. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

¹⁰ Dok. 9494/16 FISC 86 ECOFIN 509, točka 24.

III. KLJUČNO PITANJE („Mehanizam podjele troškova” (članak 137.a Direktive o PDV-u; uvodna izjava 7.a Direktive koju se izmjenjuje))

9. Na sastanku Vijeća ECOFIN održanom 22. lipnja 2018. raspravljalo se o predmetu „brza rješenja u području PDV-a”, pri čemu su sve delegacije, uključujući Komisiju, mogle prihvatiti kompromisni tekst predsjedništva uz jednu iznimku: odredbe koje se odnose na mehanizam podjele troškova (nacrt članka 137.a i uvodna izjava 7.a u Direktivi o PDV-u koju se izmjenjuje), kojim se utvrđuju pravila o izuzeću od PDV-a za nezavisne grupe osoba s poslovnim nastanom u jednoj državi članici.
10. Članak 137.a i uvodna izjava 7.a sačinjavale su dio kompromisa o kojem je Vijeće ECOFIN raspravljalo u lipnju 2018. na zahtjev nekih delegacija. Međutim, predložena pravila o mehanizmu podjele troškova Komisiji i nekoliko drugih država članica nisu bila prihvatljiva.
11. Na sastanku Odbora stalnih predstavnika 26. rujna 2018. predsjedništvo je predložilo sljedeće kompromisno rješenje o tom pitanju:
 - i. članak 137.a i uvodna izjava 7.a brišu se iz izmjena Direktive o PDV-u te nikakve daljnje izmjene nisu načinjene u kompromisnom tekstu predsjedništva o kojem je Vijeće ECOFIN raspravljalo u lipnju 2018. (kompromisni tekst naveden je u Prilogu I. ovoj napomeni);
 - ii. Komisija i Vijeće daju zajedničku izjavu za zapisnik u pogledu izuzeća od PDV-a za nezavisne grupe osoba koje udružuju svoje usluge i dijele troškove među svojim članovima.
12. Sve delegacije podržale su taj prijedlog predsjedništva, međutim, Komisija još ima rezervu u pogledu nacrt teksta zajedničke izjave Vijeća i Komisije, u dijelu u kojem se navodi potreba za pojašnjenjem takvih pravila o PDV-u za nezavisne grupe osoba. Dvije delegacije navele su da bi takvo pojašnjenje trebalo biti u obliku zakonodavnog prijedloga.

IV. DALJNI KORACI

13. Predsjedništvo se nada da se preostale rezerve u vezi s nacrtom zajedničke izjave Vijeća i Komisije, kako je naveden u Prilogu II. ovoj napomeni, mogu povući na sastanku Vijeća.
 14. Vijeće se stoga poziva da na sljedećem sastanku:
 - riješi otvoreno pitanje u vezi s tekstom nacrtu zajedničke izjave Komisije i Vijeća navedenim u Prilogu II. ovoj napomeni;
 - utvrdi opći pristup u vezi s kompromisnim tekstom tih zakonodavnih prijedloga, kako su navedeni u Prilogu I. ovoj napomeni, s ciljem donošenja nacrtu zakonodavnih akata, podložno dobivanju mišljenja Europskog parlamenta te nakon što su pravnici lingvisti revidirali tekst; i
 - zatraži od Glavnog tajništva Vijeća da unese dogovoreni tekst izjave u zapisnik sastanka Vijeća.
-

NACRT

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost [i uvođenja konačnog sustava] za oporezivanje trgovine među državama članicama

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

¹¹ SL C , , str. .

¹² SL C , , str. .

- (1) Kada je Vijeće 1967. uvelo zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) donošenjem direktiva Vijeća 67/227/EEZ¹³ i 67/228/EEZ¹⁴, utvrđena je obveza uspostavljanja konačnog sustava PDV-a koji bi unutar Europske zajednice djelovao na jednak način kao i sustav u pojedinačnoj državi članici. Budući da politički i tehnički uvjeti za takav sustav nisu još bili dozreli, kada su 1992. ukinute fiskalne granice među državama članicama donesene su prijelazne odredbe o PDV-u. Direktivom Vijeća 2006/112/EZ¹⁵, koja je trenutačno na snazi, predviđeno je da se ta prijelazna pravila zamijene konačnim odredbama.
- (2) Komisija je u skladu sa svojim akcijskim planom o PDV-u¹⁶ predstavila prijedlog kojim se utvrđuju elementi konačnog sustava PDV-a za prekograničnu trgovinu među poduzećima među državama članicama koji će se temeljiti na načelu oporezivanja prekograničnih isporuka robe u državi članici odredišta.
- (3) [...]

¹³ Prva direktiva Vijeća 67/227/EEZ od 11. travnja 1967. o usklađivanju zakonodavstava država članica u vezi s porezima na promet (SL L 71, 14.4.1967., str. 1301.).

¹⁴ Druga direktiva Vijeća 67/228/EEZ od 11. travnja 1967. o usklađivanju zakonodavstava država članica u vezi s porezima na promet – Struktura i postupci za primjenu zajedničkog sustava poreza na dodanu vrijednost (SL L 71, 14.4.1967., str. 1303.).

¹⁵ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

¹⁶ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o akcijskom planu o PDV-u, Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka (COM(2016) 148 final od 7. 4. 2016.).

- (4) Vijeće je u svojim zaključcima od 8. studenoga 2016.¹⁷ pozvalo Komisiju da uvede određena poboljšanja u pravila Unije o PDV-u za prekogranične transakcije u odnosu na ulogu PDV identifikacijskog broja u kontekstu izuzeća za isporuke unutar Zajednice, aranžmane za premještanja dobara, lančane transakcije i dokaze o prijevozu za potrebe izuzeća transakcija unutar Zajednice.
- (5) Te posebne mjere za usklađivanje i pojednostavnjenje određenih aranžmana za poduzeća smatraju se primjerenima imajući u vidu taj zahtjev i činjenicu da je za primjenu konačnog sustava PDV-a za trgovinu unutar Unije potrebno nekoliko godina.
- (6) Premještanje dobara odnosi se na situaciju u kojoj je isporučitelju u trenutku prijevoza robe u drugu državu članicu već poznat identitet osobe koja stječe robu i kojoj se roba isporučuje u kasnijoj fazi te nakon dolaska robe u državu članicu odredišta. U skladu s važećim pravilima time nastaje pretpostavljena isporuka (u državi članici otpreme robe) i pretpostavljeno stjecanje unutar Zajednice (u državi članici dolaska robe), nakon čega slijedi „domaća” isporuka u državi članici dolaska što zahtijeva identificiranje isporučitelja za potrebe PDV-a u toj državi članici. Kako bi se to izbjeglo, trebalo bi smatrati da tim transakcijama, ako se odvijaju između dva porezna obveznika i pod određenim uvjetima, nastaje jedna isporuka izuzeta od plaćanja PDV-a u državi članici otpreme i jedno stjecanje unutar Zajednice u državi članici dolaska.
- (7) Lančane transakcije odnose se na uzastopne isporuke robe koje su podvrgnute jedinstvenom prijevozu unutar Zajednice. Prijevoz robe unutar Zajednice trebalo bi pripisati samo jednoj od tih isporuka i samo bi za tu isporuku trebalo omogućiti pogodnosti izuzeća od PDV-a za isporuke unutar Zajednice. Ostale isporuke u lancu trebalo bi oporezivati i za njih bi mogla biti potrebna identifikacija isporučitelja u svrhe PDV-a u državi članici isporuke. U cilju izbjegavanja različitih pristupa među državama članicama, što može dovesti do dvostrukog oporezivanja ili neoporezivanja, i kako bi se povećala pravna sigurnost za gospodarske subjekte, zajedničkim pravilom trebalo bi utvrditi da se uz ispunjavanje određenih uvjeta prijevoz robe pripisuje samo jednoj isporuci u lancu transakcija.

¹⁷ Zaključci Vijeća od 8. studenoga 2016. o poboljšanjima trenutačnih pravila EU-a o PDV-u za prekogranične transakcije (br. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 od 9. studenoga 2016.).

(7a) [...]

- (8) Kad je riječ o statusu PDV identifikacijskog broja u odnosu na izuzeće za isporuku robe u trgovini unutar Zajednice, predlaže se da uvrštavanje u sustav razmjene informacija o PDV-u (VIES) PDV identifikacijskog broja osobe koja stječe robu, a koji je dodijelila država članica različita od one u kojoj počinje prijevoz robe, zajedno s uvjetom prijevoza robe izvan države članice isporuke postane materijalni uvjet primjene tog izuzeća, a ne samo formalni uvjet. Nadalje, uvrštavanje u VIES ključno je za obavješćivanje država članica o dolasku ili prisutnosti robe na njihovu državnom području i stoga je ključni element u borbi protiv prijevara u Uniji. Zbog toga bi države članice trebale osigurati da u slučajevima u kojima isporučitelj ne poštuje svoje obveze u pogledu uvrštavanja u VIES ne bi trebalo primjenjivati izuzeće, osim kada isporučitelj postupa u dobroj vjeri, odnosno kada pred nadležnim poreznim tijelima može propisno opravdati sve svoje propuste u vezi s rekapitulacijskim izvješćem, što također može uključivati zahtjev iz članka 264. da isporučitelj u tom trenutku pruži točne informacije.
- (9) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, to jest poboljšanje funkcioniranja odredaba o PDV-u u kontekstu prekogranične trgovine među poduzećima ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

- (10) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima¹⁸, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
- (11) Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. umeće se sljedeći članak 17.a:

„Članak 17.a

1. Prijenos robe koji provodi porezni obveznik, a koja čini dio njegove poslovne imovine, u drugu državu članicu na temelju aranžmana za premještanje dobara ne smatra se isporukom robe uz naknadu.

¹⁸ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

2. Za potrebe ovog članka smatra se da aranžmani za premještanje dobara postoje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- (a) porezni obveznik, ili treća strana u njegovo ime, otprema ili prevozi robu u drugu državu članicu s namjerom da tu robu ondje u kasnijoj fazi i nakon dolaska isporuči drugom poreznom obvezniku koji ima pravo preuzeti vlasništvo nad tom robom u skladu s postojećim dogovorom između obaju poreznih obveznika;
 - (b) porezni obveznik koji otprema ili prevozi robu nema mjesto poslovanja ni stalni poslovni nastan u državi članici u koju se roba ili usluge otpremaju ili prevoze;
 - (c) porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka robe identificiran je za potrebe PDV-a u državi članici u koju se roba prevozi ili otprema te su njegov identitet i PDV identifikacijski broj koji mu je ta država članica dodijelila poznati poreznom obvezniku iz točke (b) u trenutku kada otprema ili prijevoz započinju;
 - (d) porezni obveznik koji otprema ili prevozi robu unosi prijevoz robe u evidenciju iz članka 243. stavka 3., a u rekapitulacijsko izvješće prevideno člankom 262. stavkom 2. unosi identitet poreznog obveznika koji stječe robu te njegov PDV identifikacijski broj koji mu je dodijelila država članica u koju se roba otprema ili prevozi.
3. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. te pod uvjetom da se prijenos obavlja u roku iz stavka 4., u trenutku prijenosa prava na raspolaganje robom na poreznog obveznika iz točke (c) tog stavka primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) smatra se da je isporuku robe u skladu s člankom 138. stavkom 1. obavio porezni obveznik koji je sam otpremio ili prevezao robu u državi članici iz koje je roba otpremljena ili prevezena ili je to u njegovo ime obavila treća strana;
 - (b) smatra se da je stjecanje robe unutar Zajednice obavio porezni obveznik kojem se ta roba isporučuje u državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena.
- 4. Ako tijekom dvanaest mjeseci nakon dolaska robe u državu članicu u koju je otpremljena ili prevezena roba nije isporučena poreznom obvezniku kojem je namijenjena kako je navedeno u stavku 2. točki (c) i stavku 6., a nije nastupila nijedna okolnost iz stavka 7., smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen na dan nakon isteka razdoblja od dvanaest mjeseci.
- 5. Ne smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - a) pravo na raspolaganje robom nije preneseno, a ta se roba vraća u državu članicu iz koje je roba prevezena ili otpremljena, u roku navedenom u stavku 4. i
 - b) porezni obveznik koji je otpremio ili prevezao robu unosi vraćanje robe u evidenciju predviđenu člankom 243. stavkom 3.

6. Ako se u razdoblju iz stavka 4. porezni obveznik iz stavka 2. točke (c) zamijeni drugim poreznim obveznikom, ne smatra se da je prijenos u smislu članka 17. obavljen u trenutku zamjene pod uvjetom da:
- a) ispunjeni su svi drugi primjenjivi uvjeti iz stavka 2 i
 - b) porezni obveznik iz stavka 2. točke (b) unosi zamjenu u evidenciju predviđenu člankom 243. stavkom 3.
7. Ako se u roku iz stavka 4. bilo koji uvjet utvrđen u stavcima 2. i 6. prestane ispunjavati, smatra se da je prijenos robe u smislu članka 17. obavljen u trenutku u kojem se taj uvjet više ne ispunjava.

Ako se roba isporučuje osobi koja nije porezni obveznik iz stavka 2. točke (c) ili stavka 6., smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. neposredno prije te isporuke više nisu ispunjeni.

Ako se roba prevozi ili otprema u zemlju koja nije država članica iz koje je izvorno premještena, smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. neposredno prije početka prijevoza ili otpreme robe u drugu zemlju više nisu ispunjeni.

U slučaju uništenja, gubitka ili krađe robe smatra se da uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 6. više nisu ispunjeni na dan kada je roba uklonjena ili uništena te, ako je nemoguće utvrditi taj dan, na dan kada je utvrđeno da je roba uništena ili da nedostaje.”,

2. umeće se sljedeći članak 36.a:

Članak 36.a

1. Kada se ista roba isporučuje uzastopno te se ta roba otprema ili prevozi iz jedne države članice u drugu državu članicu izravno od prvog isporučitelja do zadnjeg kupca u lancu, otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci posredničkom subjektu.
2. Odstupajući od stavka 1., otprema ili prijevoz pripisuje se samo isporuci robe koju je obavio posrednički subjekt u slučaju u kojem je posrednički subjekt svojeg isporučitelja obavijestio o PDV identifikacijskom broju koji mu je izdala država članica iz koje se roba otprema ili prevozi.
3. Za potrebe ovog članka ‚posrednički subjekt‘ znači isporučitelj u lancu različit od prvog isporučitelja, koji sam otprema ili prevozi robu ili to u njegovo ime obavlja treća strana.
4. Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na situacije obuhvaćene člankom 14.a.

3. [...]

[...]

4. u članku 138. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

- „1. Države članice izuzimaju isporuku robe koju prodavatelj, osoba u ime prodavatelja ili osoba koja stječe robu otprema ili prevozi na odredište izvan njihova državnog područja, ali unutar Zajednice, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- (a) roba se isporučuje drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koja djeluje kao takva, u državi članici različitoj od one u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje;
 - (b) porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik za koje se obavlja isporuka identificirani su za potrebe PDV-a u državi članici različitoj od one u kojoj otprema ili prijevoz robe počinje te isporučiteljima navode taj PDV identifikacijski broj;
- 1.a Izuzeće predviđeno stavkom 1. ne primjenjuje se kada isporučitelj nije postupio u skladu s obvezom podnošenja rekapitulacijskog izvješća predviđenom člancima 262. i 263. ili kada se u rekapitulacijskom izvješću koje je podnio ne navode točne informacije u vezi s tom isporukom u skladu sa zahtjevom iz članka 264., osim ako isporučitelj može propisno opravdati svoj propust u skladu sa zahtjevima nadležnih tijela.”,

5. u članku 243. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Svaki porezni obveznik koji prenosi robu u okviru aranžmanâ za premještanje dobara iz članka 17.a vodi evidenciju s pomoću koje se poreznim tijelima omogućuje provjera pravilne primjene tog članka.

Svaki porezni obveznik kojemu se isporučuje roba u okviru aranžmanâ za premještanje dobara iz članka 17.a vodi evidenciju te robe.”,

6. članak 262. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 262.

1. Svaki porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a podnosi rekapitulacijsko izvješće u kojem se navode:

- (a) stjecatelji identificirani za potrebe PDV-a kojima je isporučio robu u skladu s uvjetima određenima u članku 138. stavku 1. i stavku 2. točki (c);
- (b) osobe identificirane za potrebe PDV-a kojima je isporučio robu koja je njemu isporučena putem stjecanjâ unutar Zajednice navedenih u članku 42.;
- (c) porezni obveznici i pravne osobe koje nisu porezni obveznici, a identificirane su za potrebe PDV-a, kojima je pružio usluge, osim usluga koje su izuzete od PDV-a u državi članici gdje je transakcija oporeziva i za koje primatelj ima obvezu platiti porez u skladu s člankom 196.

2. Osim informacija iz stavka 1., svaki porezni obveznik podnosi informacije o PDV identifikacijskom broju poreznih obveznika kojima je roba namijenjena te koja se otprema ili prevozi u okviru aranžmana za premještanje dobara u skladu s uvjetima navedenima u članku 17.a. te o svakoj izmjeni podnesenih informacija.”,

7. [...]

8. [...]

9. članci 403. i 404. brišu se.

Članak 2.

1. Države članice najkasnije do 31. prosinca 2019. donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2020.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik

NACRT

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu određenih izuzeća za transakcije unutar Zajednice

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost¹⁹, a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Komisija je u svojem akcijskom planu o PDV-u²⁰ najavila namjeru predstavljanja prijedloga za konačni sustav PDV-a u odnosu na prekograničnu trgovinu među poduzećima među državama članicama. Vijeće je u svojim zaključcima od 8. studenoga 2016.²¹ pozvalo Komisiju da u međuvremenu predloži određena poboljšanja pravila Unije o PDV-u za prekogranične transakcije, među ostalim za potrebe izuzeća transakcija unutar Zajednice.
- (2) Direktivom 2006/112/EZ utvrđen je niz uvjeta za izuzeća od PDV-a za isporuke robe u kontekstu određenih transakcija unutar Zajednice. Jedan je od tih uvjeta da se roba mora prevesti ili otpremiti iz jedne države članice u drugu.

¹⁹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

²⁰ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o akcijskom planu o PDV-u, Put k jedinstvenom europskom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka (COM(2016) 148 final od 7. 4. 2016.).

²¹ Zaključci Vijeća od 8. studenoga 2016. o poboljšanjima trenutačnih pravila EU-a o PDV-u za prekogranične transakcije (br. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 od 9. studenoga 2016.).

- (3) Međutim, različitim pristupima među državama članicama u primjeni tih izuzeća prekograničnih transakcija nastale su poteškoće i pravna nesigurnost za poduzeća. To je u suprotnosti s ciljem jačanja trgovine unutar Unije i uklanjanja fiskalnih granica. Stoga je važno detaljno utvrditi i uskladiti uvjete za primjenu tih izuzeća.
- (4) Budući da su prekogranične prijevare prvenstveno povezane s izuzećem isporuka unutar Zajednice, potrebno je detaljno utvrditi određene okolnosti u kojima bi se roba trebala smatrati prevezenom ili otpremljenom s državnog područja države članice isporuke.
- (5) Kako bi se poduzećima pružilo praktično rješenje, a poreznim upravama sigurnost, u Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 282/2011 uvode se dvije oborive pretpostavke.²²
- (6) Pojednostavnjenje aranžmana za premještanje dobara trebalo bi popratiti odgovarajućim obvezama vođenja evidencije kako bi se osigurala njihova pravilna primjena.
- (7) Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

²² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

Članak 1.

U poglavlju VIII. Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 umeće se sljedeći ODJELJAK 2.a:

„ODJELJAK 2.a

Izuzeća za transakcije unutar Zajednice

(Članci od 138. do 142. Direktive 2006/112/EZ)

Članak 45.a

1. Za potrebe primjene izuzeća iz članka 138. Direktive 2006/112/EZ smatra se da je roba otpremljena ili prevezena iz države članice do odredišta izvan njezina državnog područja, ali unutar Zajednice, u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:
 - (a) prodavatelj navodi da je sam prevezao ili otpremio robu ili da je to u njegovo ime obavila treća osoba, i posjeduje barem dva neproturječna dokaza iz stavka 3. točke (a), koja su izdale dvije međusobno neovisne strane te neovisne i o prodavatelju i o stjecatelju, ili bilo koji pojedinačni dokaz iz stavka 3. točke (a) u kombinaciji s bilo kojim pojedinačnim neproturječnim dokazom iz stavka 3. točke (b) kojima se potvrđuje taj prijevoz ili otprema, a koje su izdale dvije međusobno neovisne strane te neovisne i o prodavatelju i o stjecatelju;

(b) prodavatelj posjeduje sljedeće:

- i. pisanu izjavu osobe koja stječe robu kojom ta osoba potvrđuje da je sama prevezla ili otpremila robu ili je to u njezino ime obavila treća strana, i koja sadržava ime države članice odredišta robe. U tom dokumentu navodi se datum izdavanja, ime i adresa stjecatelja, količina i priroda robe, datum i mjesto dolaska robe te u slučaju isporuke prijevoznih sredstava, njezin identifikacijski broj i identifikacija osobe koja preuzima robu u ime stjecatelja;
- ii. barem dva neproturječna dokaza iz stavka 3. točke (a), koja su izdale dvije međusobno neovisne strane te neovisne i o prodavatelju i o stjecatelju ili bilo koji pojedinačni dokaz iz stavka 3. točke (a) u kombinaciji s bilo kojim pojedinačnim neproturječnim dokazom iz stavka 3. točke (b) kojima se potvrđuje taj prijevoz ili otprema, a koje su izdale dvije međusobno neovisne strane te neovisne i o prodavatelju i o stjecatelju.

Osoba koja stječe robu mora prodavatelju predložiti pisanu izjavu iz točke (b) podtočke i. najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon isporuke.

2. Porezno tijelo može oboriti pretpostavku donesenu u okviru stavka 1.
3. Za potrebe stavka 1. za dokazivanje prijevoza ili otpreme prihvaća se sljedeće:

- (a) dokumenti koji se odnose na prijevoz ili otpremu robe poput potpisanog međunarodnog teretnog lista ili bilješke (CMR), teretnice, računa za zračni teretni prijevoz, računa prijevoznika robe;
- (b) druge isprave:
 - i. polica osiguranja povezana s prijevozom ili otpremom robe ili bankovni dokumenti kojima se potvrđuje plaćanje prijevoza ili otpreme robe;
 - ii. službeni dokumenti koje je izdalo javno tijelo poput javnog bilježnika i kojima se potvrđuje dolazak robe u državu članicu odredišta;
 - iii. potvrda koju je u državi članici odredišta izdao posjednik skladišta, a kojom se potvrđuje skladištenje robe u toj državi članici.

POGLAVLJE X.

OBVEZE POREZNIH OBVEZNIKA I ODREĐENIH OSOBA KOJE NISU POREZNI OBVEZNICI

(GLAVA XI. DIREKTIVE 2006/112/EZ)

ODJELJAK 1.a

Opće obveze

(članci 242. i 243.)

Članak 54.a

1. Evidencija iz članka 243. stavka 3. Direktive 2006/112/EZ koju vodi svaki porezni obveznik koji prevozi robu u okviru aranžmana za premještanje dobara sadrži sljedeće informacije:
 - (a) državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi te datum otpreme ili prijevoza robe;

- (b) PDV identifikacijski broj poreznog obveznika kojem je roba namijenjena, a koji izdaje država članica u koju se roba otprema ili prevozi;
 - (c) državu članicu u koju se roba otprema ili prevozi, PDV identifikacijski broj posjednika skladišta, adresu skladišta u kojem se po dolasku skladišti roba te datum dolaska robe u skladište;
 - (d) vrijednost, opis i količinu robe dostavljene u skladište;
 - (e) PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji zamjenjuje osobu iz točke (b) pod uvjetima iz članka 17.a stavka 6. Direktive 2006/112/EZ;
 - (f) oporezivi iznos, opis i količinu isporučene robe i datum isporuke robe iz članka 17.a stavka 3. točke (a) Direktive 2006/112/EZ te PDV identifikacijski broj kupca;
 - (h) oporezivi iznos, opis, količinu robe, datum nastanka bilo kojeg od navedenih uvjeta i razloga u vezi s time u skladu s člankom 17.a stavkom 7.;
 - (i) vrijednost, opis i količinu vraćene robe te datum vraćanja robe iz članka 17.a stavka 5. Direktive 2006/112/EZ.
2. Evidencija iz članka 243. stavka 3. Direktive 2006/112/EZ koju vodi svaki porezni obveznik kojem se roba isporučuje u okviru aranžmanâ za premještanje dobara sadrži sljedeće informacije:
- (a) PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji prevozi robu u okviru aranžmanâ za premještanje dobara;

- (b) opis i količinu robe koja mu je namijenjena;
- (c) datum dolaska robe koja mu je namijenjena u skladište;
- (d) oporezivi iznos, opis i količinu robe koja mu je isporučena te datum stjecanja robe unutar Zajednice iz članka 17.a stavka 3. točke (b) Direktive 2006/112/EZ;
- (e) opis i količinu robe te datum premještanja robe iz skladišta koje je zatražila osoba iz točke (a);
- (f) opis i količinu uništene ili nestale robe te datum uništenja, gubitka ili krađe robe koja je prethodno dostavljena u skladište ili datum na koji je utvrđeno da je roba uništena ili da nedostaje.

U slučaju da je roba prevezena ili otpremljena u okviru aranžmanâ za premještanje dobara posjedniku skladišta koji nije porezni obveznik kojem je namijenjena isporuka robe, u evidenciji tog poreznog obveznika ne moraju se nalaziti informacije iz točaka (c), (e) i (f).”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik

NACRT

UREDBE VIJEĆA

**o izmjeni Uredbe (EU) br. 904/2010 u vezi s razmjenom informacija u svrhu praćenja
pravilne primjene aranžmanâ za premještanje dobara**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta²³,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²⁴,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

²³ SL C , , str. .

²⁴ SL C , , str. .

- (1) Kako bi se osiguralo pravilno praćenje pojednostavnjenja uvedenoga Direktivom 2006/112/EZ u vezi s aranžmanima za premještanje dobara, relevantnim nadležnim tijelima država članica potrebno je omogućiti automatiziran pristup podacima prikupljenima od poreznih obveznika u pogledu takvih transakcija.
- (2) Imajući u vidu da odredbe ove Uredbe proizlaze iz izmjena uvedenih Direktivom Vijeća [...] ²⁵/EU, ova bi se Uredba trebala primjenjivati od datuma primjene tih izmjena.
- (3) Uredbu (EU) br. 904/2010 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) br. 904/2010 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 21. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) PDV identifikacijski brojevi osoba koje su obavile isporuke robe i usluga navedene u točki (b) i PDV identifikacijski brojevi osoba koje su dostavile informacije o osobama koje imaju PDV identifikacijski broj iz točke (a) u skladu s člankom 262. stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ;”;

²⁵ Direktiva Vijeća [...] /EU od [...] o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu usklađivanja i pojednostavnjenja određenih pravila sustava poreza na dodanu vrijednost i uvođenja konačnog sustava za oporezivanje trgovine među državama članicama (SL L [...]).

(b) u točki (e) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„(e) ukupna vrijednost isporuka robe i usluga navedenih u točki (b) od strane svake osobe navedene u točki (c) za svaku osobu koja ima PDV identifikacijski broj koji je izdala druga država članica te za svaku osobu koja je dostavila informacije u skladu s člankom 262. stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ, njegov PDV identifikacijski broj i informacije koje je dostavio o svakoj osobi s PDV identifikacijskim brojem koji je izdala druga država članica, pod sljedećim uvjetima:”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik

ZAJEDNIČKA IZJAVA KOMISIJE I VIJEĆA

„Komisija i Vijeće svjesni su određenih odstupanja u poreznom tretmanu u pogledu PDV-a nezavisnih grupa osoba koje udružuju svoje usluge i dijele troškove među svojim članovima. Vijeće i Komisija prepoznaju potrebu za pojašnjenjem takvih pravila o PDV-u za nezavisne grupe osoba.

Komisija će to pitanje detaljno proučiti u studiji koja će se uskoro pokrenuti, podložno njezinu pravu na inicijativu, u cilju mogućeg prijedloga.”
